

[Vagn Bro.]

som skal ordnes i Overensstemmelse med den almindeligt gældende Lov, og derfor vilde vi finde det rimeligst at blive ved Ordningen, som den er.

Jeg kan gerne føje til, at vi har ikke været uvillige til at slette den paagældende Embedsmands fødte Formandskab — det plejer i øvrigt at være et Standpunkt, som den højtærede Regering ynder, at man ikke skal have fødte Formænd —, men vi finder, at det dog var rimeligt, om man saa lod Valg til Formand finde Sted af Medlemmer af Udvalgene. Jeg vil derfor anbefale at stemme imod disse to Redaktioner.

Maa jeg med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 19, som bestemmer, at Politibetjente og Arrestforvarere ansættes og afskediges i Overensstemmelse med gældende Ret, sige, at jeg er blevet gjort opmærksom paa, at det maaske var rigtigst, om vi nøjedes med at sige „Retsplejelovens § 117“. Jeg maa bestemt fastholde, at den Redaktion, vi her har, er den lovmæssigt set rigtigste, og det ærede Medlem, der talte med mig herom, erkendte ogsaa til fulde dette; men da vi drøfter Retsplejeloven, og da det af Hensyn til læge Medlemmer maaske kunde være rigtigst at nøjes med at henvise til Retsplejelovens § 117, saaledes som den til enhver Tid er ændret, skal jeg ikke have noget imod, om vi i Udvalget inden tredie Behandling kunde enes om at faa en saadan Redaktion af denne Paragraf. Men selve Paragraffen er affattet saaledes, at dette høje Ting med Tryghed kan følge Udvalget — Ændringsforslaget er jo ogsaa tiltraadt af den højtærede Indenrigsminister — og stemme for dette Ændringsforslag i Dag.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 22 har vi faaet en enig Indstilling fra Udvalget, hvad jeg vil udtale min Glæde over, og jeg skal navnlig udtrykke min Tilfredshed med, at vi har slettet Bestemmelsen om den foreslaaede Jordfond. Det er et Omraade, som Købstæderne efter min Mening helst skal beskæftige sig saa lidt med som vel muligt.

Endvidere vil jeg gerne understrege en Ting, som jeg lægger megen Vægt paa, og det er, at det er slaaet fast, at forinden Foretagender, der udkræver Laan, midlertidige eller faste, paabegyndes, skal der indhentes Samtykke hertil. Det er en Ordning, som jeg tror er paakrævet. Vi er gaaet med til at tillade Kommunen at optage midlertidige Laan paa indtil 25 Kr. pr. Indbygger, men jeg skal ikke lægge Skjul paa, at jeg synes, det er for meget; men det er dog saaledes, at i det enkelte

Tilfælde skal der ske Indberetning til Ministeren, og saa maa vi jo haabe, at vi til enhver Tid har en ikke alene forstaaende, men ogsaa myndig Minister, som i Kraft af sine Argumenters Saglighed kan bevæge Kommunerne til at være forsigtige, hvis dette er nødvendigt. Men som selve Paragraffen er affattet, anser jeg den for en utvivlsom Forbedring.

Mit Partis Medlemmer er gaaet med til Ændringsforslag Nr. 25. Naar vi er gaaet med til at tage Rutebilstationer med ind paa det Omraade, hvor der kan eksproprieres, er det paa Grundlag af den gældende Ekspropriationslovgivning; men navnlig maa jeg sige, at Rutebilstationer uden Tvivl, saaledes som Forholdene er i Dag, er indgaaet som et afgjort vigtigt Led i den paagældende Købstads samtlige Forhold, og derfor har vi fundet det rimeligst at tage dette med. Jeg maa maaske nævne, at der ogsaa har været drøftet saadant noget som Parkeringspladser. Dette har vi afvist, idet vi finder, at der er vid Forskel mellem disse Ting. Det ene er i de allerfleste Tilfælde en Nødvendighed, det andet er et Spørgsmaal, man maa forhandle sig til Rette om.

De andre Ændringsforslag fra Udvalgets Side er omtalt af Udvalgets ærede Ordfører, og jeg kan sige, at Forslagene taler for sig selv.

Jeg skal kun om Ændringsforslag Nr. 26 sige, at vi har været noget i Tvivl om, om man skulde forlade den bestaaende Ordning om selve Valget af Ligningskommissionens Medlemmer. Da det i de allerfleste Tilfælde er Fredsvalg, har vi dog ment det rigtigst at gaa med til den foreslaaede Nyordning.

Jeg lægger megen Vægt paa den nye gode Ordning, der foreslaas med Hensyn til Byraadets generelle og Borgmesterens, Kasse- og Regnskabsudvalgets specielle Ansvar. Jeg tror, at vi herved vil faa en Ordning, der træffer det rigtige, idet det almindelige Ansvar, der paahviler det almindelige Byrådsmedlem, for saa vidt gøres snævrere, som han, naar han har gjort sin Pligt ved en normal Kontrol, er fri, medens de, som har et særligt Ansvar, altsaa Borgmester og Kasse- og Regnskabsudvalgsmedlemmer — og der kan jo være andre, som efter vor Mening har et særligt Ansvar —, efter, jeg kan næsten sige, Straffelovens almindelige Regel — det er jo en Regel hentet fra Straffeloven — for at kunne fralægge sig Ansvar skal kunne godtgøre, at de ikke har gjort sig skyldige i grov eller oftere gentagne Forsømmelse eller Skødesløshed i deres Hvervs Udførelse.

Jeg mener, dette er heldigt i al Alminde-